

Маријана Ракићевић
Маска за спавање

Маска за спавање / комбинована техника, 70x50 цм, 2021.

Недосањани сан Маријане Ракићевић

У генерацији нових цртача и сликара српске фантастике, те жилаве и раскошне биљке, Маријана Ракићевић (Чачак, 1992) појавила се као једна од оригиналнијих. Њен ликовни свет крајње је самосвојан, она ништа не дугује великим претходницима из групе Медиала, на које се многи међу њеним врсницима ослањају. Није никакав епигон, већ храбро, скоро усамљено, гази врлетима маште, уз сву личну скромност која је краси. Наоружана тим неопходним врлинама, кренула је у духовну авантуру, у тамни вилајет имагинације, у њен унутрашњи свет визија којим царују отмене али замрачене, крхке и нежне, али опасне и нимало наивне фигуре.

Насупрот канонске, староегипатске, грчке и византијске лепоте, поједини велики или храбри уметници развијали су ирационалну лепоту, путујући њеним непрегледним простором. Ирационализам не мора увек да припада сфери зла, још је Јунг супротно од Фројда упозорио да се неправедно подсвест оптужује, многи злочини учињени су свесно а често и из рационалних разлога. Ирационализам ове младе уметнице хрли ка пољима интуиције, тамо где је за цртеж неопходно само „неговање унутрашњих биљака”, како каже легендарни цртач Урош Тошковић. Из тог „цвећа зла”, из опојног мака бога

Хипноса, цветају визије и сновиђења Маријане Ракићевић, израста један зачудни, онеобичени, измаштани свет линија, сенки, фигура и ликова. Њена фантастика (а има разних врста тог метастила, који обједињује све остале) је интуитивна, отворена ка унутрашњем сазнању, према виђењу ствари помоћу унутрашњег, „трећег ока” визија духовних светова, оног које може, како су веровали стари Кинези, да буде и ватрено, јер види демоне.

Маријана Ракићевић јасно разазнаје и дефинише карактеристике својих сподоба и лепих фигура, оне су увек личности а не општи типови, прецизно цртачки и ликовно одређене у смислу студије и дорађености уметничког поштења које започиње са германском школом и северном ренесансом. На граници гротескног, које је и најпре фантастично, али никада карикатурални, живе њени ликови, Мадоне и кавалири из сенке. Уместо канонске, иконичке, она истражује слободну, неспутану, ирационалну лепоту заумног света, оног иза физике и дана, из царства метафизике и ноћи, када границе светова попуштају а несазнатљиво се указује као ближе и јасније.

Уметница каже да својим радом истражује пре свега сопствену подсвест. То су оне, како би рекао један други велики сликар разуздане маште, „вести из несвести”, директни увиди у

Ирис / комбинована техника, 70x50 цм, 2021.

паралелни, дневних хирова лишени свет. Маријана Ракићевић се креће грацилно по њему, убире цветове финих сновиђења, код ње нема грубости ни вулгарности. Смело залази у ирационализам који има своје сопствене законе, законе ноћи, толико другачије од дневног налога.

Тврдимо да постоји ирационална лепота у делу ове уметнице мислећи и да нема ничег ирационалнијег од појаве анђела као Божјег изасланика, као што је и Луцифер пре пада био најлепши и најсјајнији анђеоло. Окултни свет такође зна за своје светлости, конвулзивне и опасне, магијашке, а то помињемо зато јер свет ове ове цртачице и сликарке опстоји на немогућој граници између светлости и таме, линије и боје, лица и маске, лика и огледала, готике и барока, анђеоског и демонског. Нове у њеном раду нису само метаморфозе, унапређење у правцу магијског принципа претворбе, за који зна ликовност као и књижевност, већ и агломерације, здрузгавања, гомилања форми из којих зрцали по неки чист, јасан и леп лик. Можда је све то што ствара ова сликарка само, како она каже, израз рада са енергијама, које осећа и стомаком. Као да све то није ништа друго до имагинарни покушај повратка у јаје, у савршену форму, коју често представља, у идеално природно и космичко стање, ни спавања нити буђења, у недосањани сан.

Дејан Ђорић

Самодисциплина
50x40см, акрил и колаж
на платну кашираном
на лесонит, 2020. (деталъ) >>>

Заокрет 2
65x50см, комбинована техника
на папиру, 2021.

Избор / 50x70cm, комбинована техника на папиру, 2021.

Рођена 1992. године у Чачку. Дипломирала 2015. године као студент генерације на Факултету примењених уметности у Београду, одсек зидно сликарство. Мастер примењеног сликарства од 2016. године.

Више пута излагала колективно и имала четири самосталне изложбе. Добитница награде из фонда „Александар Томашевић“ за најбољи годишњи успех на основним студијама, за школску 2013/2014, као и награде из фонда „Миодраг Вујачић Мирски, која се додељује за портрет највиших уметничких домета студенту свих академских студија из области Примењеног сликарства, за школску 2014/2015. годину. Две године је била стипендиста Фонда за младе таленте - Доситеја.

Радови јој се налазе у неколико приватних колекција у Србији и у иностранству. Урадила је мозаик у Школи за децу ометену у развоју у Земуну. Поред цртежа и штафелајног сликарства, бави се израдом фрески, икона, мозаика. Сарађивала је у изради мозаика за храм Светог Димитрија у Бајчетини као и у осликавању цркве Св.Василија Острошког у Ђурђину, манастиру Вољавча код Страгара, храму Св. Великомученика Пантелејмона у Старчеву, и цркве Св.Петке у Пањевцу код Деспотовца.

Живи и ради у Београду. Контакт: www.marijanarackicevic.rs / makizmajce92@gmail.com

**Центар за културу
Ковин**

Директор: Миливој Грчић

Уредник: Милан Живковић

Штампа: Грид, Београд